

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story ◇ central point for summary and review- >	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
אפילו תימא רבי יאשיה, לחלק הכא לא צריך. מאי טעמא? סברא הוא: מה לי קטלה כולה, מה לי קטלה פלגא?												!	◇	צה.		
גניבה ואבידה בשואל מנא לן?													^	◇	צה.	
וכי תימא: נילף משבורה ומתה.													!		צה.	
מה לשבורה ומתה - דלא אפשר למיטרה ואתווי, תאמר בגניבה ואבידה דאפשר למיטרה ואתווי?													ז		צה.	
אלא, כי הא דתניא:													!		צה.	
(שמות כ"ב) ונשבר או מת - אין לי אלא שבורה ומתה, גניבה ואבידה מנין? אמרת קל וחומר: ומה שומר שכר שפטור משבורה ומתה - חייב בגניבה ואבידה, שואל שחייב בשבורה ומתה - אינו דין וזה הוא קל וחומר שאין עליו תשובה.	[תניא]												!	◇	צה.	
מאי אין עליו תשובה, וכי תימא איכא למיפרך: מה לשומר שכר - שכן משלם תשלומי כפל בטוען טענת לטטים מזוויין?													ז		צה.	
אפילו הכי - קרנא דשואל עדיפא.													!	◇	צה.	
איבעית אימא: קסבר לטטים מזוויין גזלן הוא.													!	◇	צה.	
אשכחון לחיוב, לפטור מנא לן?														^	◇	צה.
וכי תימא: נילף משבורה ומתה.													!		צה.	
מה לשבורה ומתה, שכן אונס													ז		צה.	
אלא, גמר משומר שכר.													!	◇	צה.	
ושומר שכר גופיה מנלן?													ז		צה.	
גמרי חיובא דשומר שכר מחיובא דשואל מה להלן בבעלים פטור - אף כאן בבעלים פטור.													!	◇	צה.	
במאי גמר?													^		צה.	
אי במה מצינו													!		צה.	
איכא למיפרך כדפרכינן: שכן אונס.													ז		צה.	
אלא אמר קרא: (שמות כ"ב) וכי ישאל - וי"ו מוסיף על ענין ראשון, וילמד עליון מתחתון.													!	◇	צה.	
ואכתי, שואל משומר שכר לא גמר, דאיכא למיפרך: מה לשומר שכר - שכן פטור משבורה ומתה, תאמר בשואל שחייב בשבורה ומתה													ז	◇	צה.	
אלא, גניבה ואבידה בשואל לחיובא מנלן - דגמר משומר שכר, דיו לבא מן הדין להיות כנדון מה גניבה ואבידה דשומר שכר בבעלים פטור - אף גניבה ואבידה דשואל נמי בבעלים פטור.													!	◇	צה.	
הניחא למאן דאית ליה דיו, אלא למאן דלית ליה דיו מאי איכא למימר?													ז		צה.	
אלא, אמר קרא וכי ישאל - וי"ו מוסיף על ענין ראשון, וילמד עליון מתחתון ותחתון מעליון.													!	◇	צה.	
פשיעה בבעלים. פליגי בה רב אחא ורבינא:	איתמר:													■	◇	צה.
חייב	חד[רב אחא/רבינא]												◆	■	◇	צה.
פטור.	וחד[רב אחא/רבינא]												◆	■	◇	צה.
מאן דאמר חייב - קסבר: מקרא נדרש לפניו ולא לפני פניו, הלכך: אם בעליו עמו - אשומר חנם לא כתיב, ופשיעה נמי בשומר שכר ובשואל לא כתיב. הלכך, בשומר שכר ובשואל לחיוב - אתיא בקל וחומר משומר חנם, אבל בבעלים לפטור אף בשומר שכר ובשואל לא. מאי טעמא - כי כתיב אם בעליו עמו - לא ישלם - אשואל ואשומר שכר, אהנך חיובי דכתיב בהו בהדיא הוא דמיכתב.													■	◇	צה.	
מאן דאמר פטור קסבר: מקרא נדרש לפניו ולפני פניו, וכי כתיב אם בעליו עמו - אשומר חנם נמי כתיב.													■	◇	צה.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
השואל הפרה ושאל בעליה עמה, השואל הפרה ושכר בעליה עמה, שאל בעליה או שכרן ואחר כך שאל הפרה ומתה - פטור	תנן:									♣	♣	◇	צה:
ואילו שומר חנם לא קתני										♣			צה:
ולטעמין, שומר שכר מי קתני? אלא, תנא מילתא דכתיבא בהדיא - קתני, דאתיא מדרשא - לא קתני.										!			צה:
שאלה ושאל בעליה עמה, שכרה ושכר בעליה עמה, שאלה ושכר בעליה עמה, שכרה ושאל בעליה עמה, אף על פי שהבעלים עושין מלאכה במקום אחר ומתה - פטור.	תא שמע:									♣			צה:
הא מני - רבי יהודה היא	סבורה:									♣			צה:
שומר כשומר שכר דמי	דאמר: [רבי יהודה]									♣	♣	◇	צה:
והא האי תנא קתני מילתא דאתיא מדרשא, ואילו שומר חנם לא קתני										♣			צה:
הא מני - רבי מאיר היא										!			צה:
שוכר כשומר חנם דמי	דאמר: [רבי מאיר]									♣	!	◇	צה:
ותנא שומר חנם והוא הדין לשומר שכר.										!			צה:
איבעית אימא: כדמחליף רבה בר אבון ותני:										!			צה:
שוכר כיצד משלם? רבי מאיר אומר: כשומר שכר	[רבי מאיר]									♣	♣	◇	צה:
כשומר חנם.	רבי יהודה:									♣	♣	◇	צה:
לעולם הוא חייב עד שתהא פרה וחורש בה, חמור ומחמר אחריה, ועד שיהו בעלים משעת שאילה עד שעת שבורה ומתה.	רב המנונא:											♣	צה:
בעליו עמו - אכולה מילתא משמע.	אלמא קסבר: [רב המנונא]											♣	צה:
שאלה ושאל בעליה עמה, שכרה ושכר בעליה עמה, שכרה ושאל בעליה עמה, שאלה ושכר בעליה עמה, אף על פי שהבעלים עושין מלאכה במקום אחר ומתה - פטור.	מתיב רבא:									♣		◇	צה:
מאי לאו - במלאכה אחרת?										♣			צה:
לא, באותה מלאכה.										!			צה:
אלא מאי מקום אחר?										♣			צה:
דקא מרפי ואזיל קמה.										!			צה:
והא מדסיפא על גבה הוי רישא במלאכה אחרת										♣			צה:
שאלה ואחר כך שאל בעליה, שכרה ואחר כך שכר בעליה עמה, אף על פי שהבעלים חורשין על גבה ומתה - חייב.	דקתני סיפא:									♣		◇	צה:
רישא וסיפא באותה מלאכה, ורישא רבותא קא משמע לן וסיפא רבותא קא משמע לן:	אמרי:									!			צה:
רישא רבותא קא משמע לן - דאף על גב דלאו על גבה אלא באותה מלאכה, כיון דהוו בעלים בשעת שאילה - פטור.										!		◇	צה:
וסיפא רבותא קא משמע לן: דאף על גב דעל גבה, כיון דלא הוו בעלים בשעת שאילה - חייב.										!		◇	צה:
האי מאי? אי אמרת בשלמא רישא במלאכה אחרת וסיפא באותה מלאכה - היינו רבותא, אלא אי אמרת רישא וסיפא באותה מלאכה - מאי רבותא? אידי ואידי באותה מלאכה הוי										♣			צה:
ממשמע שנאמר (שמות כ"ב) אם בעליו עמו לא ישלם, איני יודע שאם בעליו אין עמו שלם ישלם? אלא, מה תלמוד לומר בעליו אין עמו - לומר לך: היה עמו בשעת שאילה - אין צריך להיות עמו בשעת שבורה ומתה, היה עמו בשעת שבורה ומתה - צריך להיות עמו בשעת שאילה.	ועוד, תניא:									♣		◇	צה:
ממשמע שנאמר (שמות כ"ב) בעליו אין עמו שלם, איני יודע שאם בעליו עמו לא ישלם? אלא מה תלמוד לומר אם בעליו עמו - לומר לך: כיון שיצאה מרשות משאיל שעה אחת בבעלים ומתה - פטור.	ותניא אידך:									♣		◇	צה:
תיובתא דרב המנונא - תיובתא.										♣		◇	צה:

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אביי סבר לה כרבי יאשיה ומתרץ לקראי כרבי יאשיה.	[אביי]											◊ ■	צה:
רבא סבר לה כרבי יונתן ומתרץ לקראי כרבי יונתן.	[רבא]											◊ ■	צה:
אביי סבר לה כרבי יאשיה ומתרץ לקראי כרבי יאשיה:	[אביי]											■	צה:
בעליו אין עמו שלם ישלם, טעמא דליתיה בתרוייהו, הא איתיה בחדא וליתיה בחדא - פטור.												■ ■	צה:
והא כתיב אם בעליו עמו לא ישלם - טעמא דאיתיה בתרוייהו, הא אי איתיה בחדא וליתיה בחדא - מחייב.												‡ ■	צה:
לומר לך: היה עמו בשעת שאילה - אינו צריך להיות עמו בשעת שבורה ומתה, היה עמו בשעת שבורה ומתה - צריך להיות עמו בשעת שאילה.												! ■	צה: